

چکیده:

با پیشرفت هر تمدنی، مفهوم فرهنگ و تربیت نیز گسترش می یابد، هر نسلی تحت تاثیر تربیت نسل قبل از خود قرار می گیرد و جایگزین او می شود. به تدریج نسل جدید آموخته های نسل قبل را تکمیل کرده و به آیندگان می سپارد. از چیزهایی که این نسلها را به یکدیگر پیوند می دهد، فرهنگ و آداب و رسوم آنها است. فرهنگی که پشتوانه آن گذشتگان و حافظ آن آیندگان هستند. بنابراین لزوم پرورش صحیح و همه جانبه جوانان، و کودکان به عنوان عوامل پیشرفت جامعه ضروری است. به همین علت کمک به آنها برای درک دگرگونی ها و چگونگی رویارویی با آنها و نیز شناسایی خود و چیرگی بر نیروهای درونی همه از وظایفی است که امروزه مراکز آموزشی و فرهنگی بر عهده دارند. این گونه فضاها برای دستیابی به اهداف خود، یعنی پرورش دادن یک شخص متعادل، نیاز به شناسایی توان تفکر، توجه به تندرستی، بهداشت کالبدی، ایجاد عادت به مطالعه و نوشتن و پرورش حواس انسانی (دقت در مشاهده و تشخیص و بهره گیری از هنرها، سرگرمی ها و تفریحات و بهره برداری به جا از همه اوقات بیکاری) می باشد.

یکی از مشخصه ها فضاهای شهری به عنوان فضاهایی که پذیرنده مردم و سازنده ی تعامل است، مفهوم سرزندگی است. عاملی که در بستر مشکلات دنیای امروز به فراموشی سپرده شده است. فضاهای فرهنگی شهری که پاسخ دهنده ی این گونه از نیازهاست، نیز از این قاعده مستثنی نیست. امروزه ارتقای تعاملات اجتماعی از مهم ترین جلوه های فضاهای شهری موفق می باشد. مجتمع های فرهنگی از جمله مهم ترین مکان های احداثی هستند که بنا به نوع طراحی می توانند جایگاهی برای افزایش تعاملات اجتماعی ایجاد کنند. به همین منظور این پژوهش در راستای پوشش دادن به ضوابط طراحی فرهنگسراها در قالب یک طرح با تکیه بر پیشینه ی فضاهای تعاملی اجتماعی در ایران شکل گرفته است.

واژگان کلیدی: فرهنگسرا، تعامل اجتماعی، فضای تعامل شهری